

литература. Чиппико е лесничей, човек с непосредственна близост с природата и при това оригинален. Неговата стихия е морето и леса. Той разработва и социални въпроси. В негова „Пауках“ се рисува благочестив, богат сжрбин из Горна Далмация, който немилостиво смуче жизнените сокове на околното население.

В последно време хегемонията в областта на изящната литература, особено в прозата, иде от към Босна, където са почнали създаването на няколко нови журнали и литературни предприятия. В областа, обаче, на научните издирвания и история на литературата ръководна роля има Бялград.

На голяма цена е Светозар Чорович (р. в. 1875 г.) от Мостар. Той е майстор на словото, с лирическа душа, отразила се в неговите разкази, знаменит по познаване живота на мюслюманите в Босна и Херцеговина. Съдба, спокойствие, безусловна покорност на волята Аллахова, предопределената участ на хората—са предадени от Чорович с такава класическа простота и ясност, че неговите творения действуват като откровение на незнаен мир. Творенията му са, често кратки новели, ала в тях е заложено нещо повече от онова що дава натуралистическото наблюдение; там често се таят джлбоки идеи и се дава разрешение на сериозни проблеми.

Като сатирик се явява Петар Кочич в своите песни „Езавац пред судом“, с които той резко се застъпва за угнетеното босненско селско население от бюрокрацията. Ни една сръбска книга не е издържавала толкова издания, дори в Америка е препечатана. Кочич е писател с темперамент и талант, който умее да намери точните краски и правилни щрихи, кога рисува своите картини.

Освен изброените писатели има още много млади, които с умение използват в творенията си местния колорит. Нуждено е, обаче, да се отбележи, че най младите от тях са твърде възприемчиви към западните влияния и че все повече се приближават към теченията, господстващи в харватската литература.

Напоследък, както у сжрбите, тъй ѝ у чехите голям успех има историята на литературата и критиката. На първо място трябва да се помене Стоян Новакович; той се ползва със всеобщо признание като видающ славист и изследовател в областта на сръбската и сравнителната история на литературата. Със изучаване на стариини се занимава Люба Стоянович. Истински литературни историци се явяват Йован Томич и Павле Попович, познавачи на старата и новата литератури. Милан Решетар е авторитет в изследванието сръбските диалекти; Йован Скерлич се